

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2043/2024
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Божиловић Петровић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Управе за ванредне ситуације Београд, Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 471/24 од 07.02.2024. године, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 471/24 од 07.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 471/24 од 07.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 471/24 од 07.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1277/20 од 19.10.2023. године којом је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде неисплаћеног увећања плате по основу приправности за период од јуна 2017. године закључно са мајем 2020. године исплати износе појединачно опредељене са законском затезном каматом од доспелости до исплате (став први изреке) и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 240.590,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате (став други изреке). Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Тужилац је поднео одговор на ревизију, са предлогом као у одговору.

Посебна ревизија, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) је изузетно правно средство које се може изјавити због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да није испуњен ниједан од услова за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер пресуђењем у овој парници није одступљено од правног става који је овај суд изразио у својим бројним одлукама којима је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату по основу дежурства ван радног времена (приправност).

Приправност, као посебан облик рада ван радног времена у ком запослени мора бити стално доступан да би, ако настане потреба, извршио неку неодложну интервенцију, у знатној мери ограничава слободу кретања запосленог, те се за овај статус запосленима додељује одређена надокнада, јер такав запослени у сваком моменту може бити позван на рад, а дежурство ван радног времена врши се искључиво у циљу обављања посла. Тужена послодавац је обавезана на исплату тражене накнаде јер је у обавези да непосредно примењује посебан колективни уговор (важећи у спорном периоду) донет у складу са законом и Уредбу о накнадама и другим примањима запослених у државним органима изабраних, односно постављених лица, којом су прописани услови и параметри за одређивање висине те накнаде, услед чега претходно обраћање послодавцу за остваривање тог права подношењем писаног захтева није услов за покретање судског поступка. Према томе, да ли ће руководиоци органа о том праву да одлучују посебним решењем за сваког запосленог појединачно, против ког појединачног акта је дозвољена жалба у управном поступку и обезбеђена судска заштита у упоравном спору, није од утицаја на обавезу исплате захтеване накнаде. О захтеваним накнадама тужиоца нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке овог суда у којима је одлучивано у предметима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом.

Сходно томе, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У парницама из радних односа, према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се у таквим парницама тужбени захтев односи на потраживање у новцу, као што је реч у овом случају, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност

предмета спора побијанег дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом ради накнаде неисплаћеног увећања плате по основу приправности (тужба ради новчаног потраживања) поднета је 11.06.2020. године. Вредност предмета спора је 435.285,86 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору о новчаном потраживању у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиоцу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић